Wybrane zagadnienia teorii grafów
seria 2, skojarzenia

Jakub Łącki

5 marca 2010

Zadanie 1.

Wystarczy pokazać, że jeśli Jaś wypełnił poprawnie k wierszy, to może zawsze dopisać jeden wiersz złożony z liczb od 1 do n, tak by nadal w każdym wierszu i każdej kolumnie każda liczba występowała co najwyżej jednokrotnie.

Zbudujmy graf dwudzielny. Wierzchołki po lewej stronie oznaczają kolumny macierzy, zaś te po prawej — liczby od 1 do n. Krawędzie od wierzchołka odpowiadającego kolumnie prowadzą do liczb, które w tej kolumnie jeszcze nie wystąpiły. Stopień każdego wierzchołka po lewej stronie to oczywiście $n-k$. Podobnie, stopień każdego wierzchołka po prawej to $n-k$, bo każda liczba wystąpiła wcześniej w dokładnie k kolumnach. Zatem, analogicznie do wielu zadań z ćwiczeń, istnieje doskonałe skojarzenie i przypisuje ono każdej kolumnie liczbę, którą należy do niej wpisać. W ten sposób w nowym wierszu każdej liczby od 1 do n użyjemy jednokrotnie i nadal nie będzie powtórzeń w ramach każdej z kolumn.

Zadanie 2.

Pokażę najpierw, że $|A|+|M| \leq |V(G)|$. W tym celu stworzę pewne pokrycie krawędziowe A' rozmiaru $|V(G)|-|M|$.

A' powstaje przez dołożenie do M po jednej krawędzi incydentnej do każdego wierzchołka, który nie jest skojarzony w M. W ten sposób dołożymy dokładnie $|V(G)|-2|M|$ krawędzi, bo każda krawędź będzie łączyć wierzchołek nieskojarzony ze skojarzonym (gdyby łączyła dwa nieskojarzone, zaprzeczyłoby to maksymalności M), zatem $|A'| = |V(G)|-|M|$. Każdy wierzchołek zostanie pokryty, bo w grafie nie ma wierzchołków izolowanych.

Aby pokazać przeciwną nierówność, zauważmy, że w A nie ma cyklu. Gdyby było inaczej, z tego cyklu można by bez przeszkód usunąć jedną krawędź, co zaprzeczyłoby minimalności A. Zatem A tworzy las rozpinający. Jeśli $|A| = |V(G)| - k$, to A składa się z k spójnych składowych. Możemy stworzyć skojarzenie M' rozmiaru k biorąc z każdej spójnej składowej po jednej krawędzi. Stąd $|M| \geq |M'| = k = |V(G)| - |A|$, czyli $|A| + |M| \geq |V(G)|$.

Zadanie 3.

Dokonajmy rozkładu Gallai-Edmondsa grafu G. Dalej korzystam z oznaczeń z wykładu (poza k, które występuje w treści zadania). Wiemy, że D jest niepuste, bo w przeciwnym razie graf posiadałby doskonałe skojarzenie. Część A jest również niepusta. Puste A oznaczałoby, że i C jest puste (graf jest spójny), zatem istniałoby skojarzenie mocy $\frac{V(G)-1}{2}$ wbrew założeniu o rozmiarach maksymalnego skojarzenia.

Liczba składowych D (ozn. t) jest większa niż $|A|$, gdyż dodatni deficyt grafu równy jest $t - |A|$. Moc A to co najmniej k, gdyż, z k-spójności wiemy, że usunięcie $k-1$ wierzchołków z A nie odłącza od siebie składowych D. Wynika stąd, że istnieje skojarzenie mocy k, bo możemy znaleźć skojarzenie w grafie dwudzielnym, w którym łączymy wierzchołki A ze składowymi D. Trzecia część twierdzenia Gallai-Edmondsa oraz twierdzenie Halla gwarantują istnieje skojarzenia mocy $|A| \geq k$.

Pokrycie wierzchołkowe G można stworzyć biorąc wszystkie z maksymalnego skojarzenia M końce skojarzonych krawędzi, oprócz tych wierzchołków z D, które są skojarzone z wierzchołkami z A. Takie pokrycie będzie miało rozmiar $2|M| - |A| \leq 2|M| - k$. Oczywiście istnienie pewnego pokrycia wierzchołkowego gwarantuje istnienie większych pokryć.

Przy takiej konstrukcji, w częściach A i C do pokrycia wybierzemy wszystkie wierzchołki, więc krawędzie w ramach tych zbiorów będą pokryte, podobnie jak krawędzie z A do D. W każdej składowej D wybierzemy wszystkie wierzchołki poza jednym, zatem krawędzie wewnątrz każdej składowej również będą pokryte.